

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.396/2013/6.szám

A Kúria a dr. Fülöp Péter ügyvéd által képviselt dr. felperesnek a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. március 11. napján kelt 3.K.26.976/2013/7. számú ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.26.976/2013/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 40.000 (azaz negyvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 3.500.000 (azaz hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Regionális Igazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a felperesnél 2002.-2006. évekre személyi jövedelemadó /szja/ és egészségügyi hozzájárulás /eho/ adónemekben végzett bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés eredményeként a határozatával a felperest adókülönbözet, adóbírság és késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolása szerint az elsőfokú hatóság megállapította, hogy a felperes vagyongyarapodásával és az életvitelére fordított kiadásaival nincs arányban az adómentes, a bevallott és a bevallási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelmének együttes összege, ezért helytállóan az adózás

rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 109.§ /1/-/3/ bekezdései alkalmazásával az adó alapját becsléssel állapította meg és a fedezetlen kiadásokat a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény /a továbbiakban: Sza tv./ 4.§ /1/ bekezdése, 28.§ /1/ bekezdése alapján egyéb jövedelemként vette figyelembe.

A felperes közigazgatási pert kezdeményezett az adóhatározatok bírósági felülvizsgálata iránt. A Fővárosi Bíróság a 2010. május 25. napján jogerős 13.K.30.495/2009/29. számú ítéletével az alperes 15596448501 iktatószámú határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezte és az elsőfokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. Indokolása szerint az adóhatóság jogszerűen alkalmazott becslési eljárást, amelynek módszere is megfelelő volt.

A Fővárosi Bíróság megállapította: a felperes állította, de nem bizonyította, hogy az adóhatóság kiadásként értékelte a Citibanknál vezetett számlájára más által történt készpénzbefizetéseket is. Alaptalanul hivatkozott továbbá arra, hogy a Bank Rt.-nél vezetett befektetési számlájával kapcsolatos tényeket az adóhatóság nem tisztázta, illetve a számlaforgalmat figyelmen kívül hagyta a készpénzforgalmi mérleg összeállításánál. Nem bizonyította azt sem, hogy dr. K. O.-tól kölcsönt kapott volna. A felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a paraszolvencia címén megszerzett jövedelmeit a kiadásaira fordította, amely kötelezettségeinek nem tett eleget. E keresetrészeket ezért a Fővárosi Bíróság elutasította.

Megállapította azonban, hogy a készpénzforgalmi mérlegben az adóhatóság téves összegben mutatta ki felperesnek az ingatlanvásárlásai kapcsán felmerült kiadásait.

A felperes továbbá hivatkozott arra, hogy 2004. február 5-én M. E. S.-tól /a továbbiakban: svájci állampolgár/ 30.000.000 Ft kamatmentes kölcsönt kapott, igazolásként két tanú által aláírt kölcsönszerződést csatolt. A nem magyar, svájci állampolgárnál kizárt a kapcsolódó vizsgálat lefolytatása. A kölcsönügyletnél eldöntendő kérdés volt, hogy megalapozott-e az adóhatóságnak a kölcsönt elutasító döntése, különösen arra figyelemmel, hogy a svájci állampolgár nem támasztotta alá a kölcsönnyújtás megtörténtét. A kölcsönszerződés kifejezetten tartalmazza, hogy a svájci állampolgár tolmácsolás útján értette meg a magyar nyelven készült szerződést, ezért az adóhatóság megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 60.§ /1/ bekezdését akkor, amikor magyar nyelven tett fel a svájci állampolgárnak kérdéseket. Arra is helytállóan hivatkozott a felperes, hogy a szerződésen feltüntetett tanúk nyilatkozatát tévesen értékelte az alperes, mert az egyikük határozottan azt állította, hogy a kölcsönnyújtás megtörtént, amelynél jelen volt, a másik tanú ugyanilyen határozottsággal azt állította, hogy a szerződést olvasatlanul írta

alá.

A Fővárosi Bíróság e részeiben alaposnak értékelte a keresetet. Az új eljárás során az adóhatóságnak vizsgálnia kell a ingatlannal kapcsolatos tényállást, pontosítania kell a készpénzforgalmi mérleget.

Mindenre kiterjedően tisztáznia kell felperes és a svájci állampolgár kölcsönügyletét. Meg kell ismételni a felhívást német nyelven, és az ügyleti tanúk nyilatkozatára, vagy - amennyiben szükséges - a tanúk és a felperes szembesítésének eredményére figyelemmel kell a kérdésben dönten. Mindezek után ismét fel kell fektetni a pénzforgalmi mérleget.

Az adóhatóság a megismételt eljárásban a elsőfokú határozatával a felperest adókülönbözet, adóbírság és késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.

A fellebbezés folytán eljár alperes a határozatával az elsőfokú határozatot az indokolás módosítása mellett helybenhagyta, majd a felperes által e határozatok bíróság általi felülvizsgálatára irányuló kereset ismeretében saját határozatát a határozatával módosította, az elsőfokú határozatot megsemmisítette, és az elsőfokú adóhatóságot a hatósági eljárás ismételt lefolytatására kötelezte.

Határozatában rögzítette, hogy az elsőfokú hatóság a svájci állampolgár kölcsönügyletével kapcsolatosan az alábbi eljárást folytatta le:

- német nyelvű megkereséssel fordult a svájci állampolgárhoz, a megkeresés a svájci címről egy magyar cím feltüntetésével, kézbesítetlenül érkezett vissza.

- Ismételten postázásra került a nyilatkozattételre való felhívás a svájci posta által megadott magyarországi címre, a végzést J. S., a spanyol állampolgár felesége vette át.

- Levélben **J.S.**, férje nevében válaszolt az adóhatóság végzésére, férje egészségi állapotára tekintettel határidő hosszabbítást kért.

- Az elsőfokú hatóság tájékoztatta **J.S.-t**, hogy a levélben foglaltakat tudomásul veszi, és kéri, hogy a nyilatkozatot írja alá a férje. E tájékoztatás „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza az adóhivatalba.

- Az elsőfokú adóhatóság tájékoztatta a svájci állampolgárt a nyilatkozattételi határidő végső időpontjáról, amely tájékoztatás is „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza.

- **J.S.** 2011. szeptember 30-án - a férje nevében - levélben válaszolt az általa átvett megkeresésre.

Az elsőfokú hatóság mellőzte a bizonyítékok körében a **J.S.** 2011. szeptember 30. napján megírt levelének értékelését, ezért szükséges megismételt hatósági eljárás lefolytatása.

A megismételt eljárásban a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Zala Megyei Adóigazgatósága a 2012. június 25. napján kelt határozatával a felperest 35.177.785 Ft - adóhiánynak minősülő - adókülönbözet, 17.588.892 Ft adóbírság, és 15.801.972 Ft késedelmi pótlék

megfizetésére kötelezte.

A fellebbezés folytán eljárta alperes a 2012. október 3. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolása szerint nem helytálló az adózó azon álláspontja, hogy az elsőfokú adóhatóság az eljárás megkezdéséről szóló értesítés nélkül, jegyzőkönyv elkészítését mellőzve foglalta határozatát írásba. Az elsőfokú hatóságot ugyanis a másodfokú hatóság csak a hatósági eljárás ismételt lefolytatására kötelezte. Az Art. 104.§-a alapján az ellenőrzés a jegyzőkönyv átadásával befejeződik, ezt követően hatósági eljárás indul, az Art. 121.§ értelmében pedig az adóhatóság, ha a hatósági eljárást ellenőrzés előzte meg, az ellenőrzés során feltárt tényállást veszi alapul. Tekintettel arra, hogy az ellenőrzés során az elsőfokú adóhatóság a jogszabályoknak megfelelően járt el, csupán a hatósági eljárás ismételt lefolytatása volt szükséges a már rendelkezésre álló bizonyítékok értékelésével, további eljárási cselekmények lefolytatása nélkül. Új megbízólevél kiadására, illetve új jegyzőkönyv felvételére csak az ellenőrzés megismétlése esetén kerülhetett volna sor, mivel nem ez volt a feladata az elsőfokú hatóságnak, nem indított ellenőrzési eljárást, nem adott ki új jegyzőkönyvet, hanem jogszerűen csak a hatósági szakaszt ismételte meg.

Az elsőfokú hatóság az ellenőrzési szakban bizonyítási eljárást folytatott a magánszemély pénzkölcsönével kapcsolatosan, és miután az adóhatóság kérésével ellentétben a svájci állampolgár a nyilatkozatot nem írta alá, így azt tőle származóként minősíteni nem lehetett. A megküldött kérdésekre - általánosságokat tartalmazóan - csak a felesége válaszolt, amely azonban nem fogadható el a svájci állampolgár nyilatkozataként.

Az ügyleti tanúk egyértelműen, egyformán akként nyilatkoztak, hogy nem voltak jelen a pénz átadásakor, azt nem látták, így annak megtörténtét nem tudták igazolni. Az egyik tanú csak a kölcsönszerződés megkötését követő harmadik évben ismerte meg a felperest, ezért aláírása csak később kerülhetett a dokumentumra, és nem is igazolhatja a három évvel korábban történeteket. A tanúk előadásai ellentmondásosak, szembesítésükre nem volt szükség, mivel attól további eredmény nem várható. A felperes a kölcsön tényleges átadását hitelt érdemlő bizonyítékokkal alátámasztani nem tudta.

A Fővárosi Bíróság iránymutatása alapján a készpénzes mérlegben a készpénzes kiadások kerültek pontosított összegekkel feltüntetésre. A Fővárosi Bíróság keresetrészeket elutasító ítéletrészei miatt, azok tartalmára vonatkozóan ismételten bizonyítást, avagy megállapításokat a hatóságnak nem kellett tennie, további eljárási cselekményeket nem kellett foganatosítania.

A felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint eljárási jogszabálysértést valósított meg az adóhatóság akkor, amikor a Julianna Spörri válaszlevelének értékelése körében nem készített jegyzőkönyvet, és így nem állt

módjában arra észrevételt tenni. Hivatkozott a súlyosbítási tilalom elvére, továbbá arra, hogy a svájci állampolgár kölcsönügylete kapcsán a tényállás változatlanul tisztázatlan, elmaradt a szembesítés, a tanúk nyilatkozatát nem megfelelően értékelte a hatóság. A készpénzforgalmi mérleg pontosított tételeit is vitatta a felperes, továbbá megállapításokat tett a dr. K. O.-val megkötött kölcsönügyletével, a bankszámlájára történt készpénzbefizetéseivel és az alkalmazott becsléssel kapcsolatosan.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Indokolása szerint mind azon kereseti kérelmek vonatkozásában, amelyekről a Fővárosi Bíróság már érdemben döntött, ismételten bírósági ítélet nem hozható.

Rögzítette, hogy J.S. válaszlevelének tartalmát a felperes az eljárás során megismerte, így vonatkozásában jogorvoslati joga nem sérült. A levél értékelése során szükséges lett volna az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ellenőrzési jegyzőkönyvet készíteni, amelynek elmaradása az eljárás érdemére nem hatott ki.

A felperes a súlyosbítási tilalom megsértésére alaptalanul hivatkozott, ugyanis az Art. 142.§-ában foglaltak a bíróság által elrendelt megismételt eljárás esetét kivonják e tilalom hatálya alól.

A svájci állampolgár kölcsönével kapcsolatosan az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a tényállást kellően tisztázta az adóhatóság és helytálló következtetéseket vont le. A Fővárosi Bíróság a szembesítést csupán lehetőségként írta elő, így nem sértett jogszabályt az adóhatóság azzal, hogy indokolt módon a szembesítésnek nem adott helyt. A felperes átutalásokra alappal nem hivatkozhat, mivel az adóhatóság készpénzforgalmi mérleget készített, amelynek tételei a pontosítással megfelelnek az adóhatóság rendelkezésére álló bizonylatoknak.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és keresete teljesítését, illetve az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Az Art. 92.§ /4/ bekezdésére, 104.§ /1/ bekezdésére, továbbá 138.§ /2/ bekezdésére hivatkozással állította: nincs jogszerű lehetősége az adóhatóságnak arra, hogy az új eljárást - lespórolva az ellenőrzést - rögtön az elsőfokú határozattal nyissa meg. Ezzel ugyanis az adózó garanciális jogait sérti. Az elsőfokú bíróság a súlyosbítási tilalommal kapcsolatosan fejtette ki álláspontját, pedig keresetében az ellenőrzési jegyzőkönyv hiányát sérelmezte.

Kiemelte, hogy nyilvánvalóan egyszerűbb megoldás ítélt dologra hivatkozni, mint állást foglalni egy szövevényes, többszöri nekifutásra is több sebből vérző adóügyben.

A svájci állampolgár kölcsönügylete kapcsán a felperes sérelmezte, hogy nem sikerült beszerezni az adóhatóságnak a svájci állampolgár nyilatkozatát. J.S. meghatalmazotti eljárását, képviseleti jogosultságát, feleségi mivoltát semmivel nem igazolta, ebből

következően a hatóság egy ismeretlen személy válaszát értékelte. Hangsúlyozta a vagyonmérleg körében, az ingatlan vásárlások kapcsán, hogy az átutalásokat az adóhatóság nem megfelelően, tévesen értékelte, és megnövelte a készpénzes kiadásait.

Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Art. 10.§ /2/ bekezdése meghatározza az adóhatóság feladatait: nyilvántartja az adózókat és azokat az adózónak nem minősülő személyeket, akiknek, amelyeknek jogát, kötelezettségét e törvény vagy adót, költségvetési támogatást megállapító törvény írja elő, az adót, a költségvetési támogatást, adó-visszatérítést, adó-visszaigénylést - ha törvény előírja - megállapítja, az adót, az adók módjára behajtandó köztartozást beszedi, végrehajtja, az adókötelezettségek teljesítését ellenőrzi, a költségvetési támogatást, az adó-visszaigénylést, az adó-visszatérítést kiutalja, és vezeti az adózók adószámláját.

Az adókötelezettségek teljesítésének, a joggyakorlás törvényességének ellenőrzését az adóhatóság az adóigazgatási eljárásban végzi /Art. 85.§/ az adózó jogainak, kötelezettségeinek megállapítása, az adózást érintő tényekről, adatokról, körülményekről történő nyilvántartásvezetés, és adat igazolás mellett.

Az adóhatóság az adóbevétel megrövidítésének, a költségvetési támogatás, adó-visszaigénylés jogosulatlan igénybevételének megakadályozása érdekében rendszeresen ellenőrzi az adózókat és az adózásban részt vevő más személyeket. Az ellenőrzés célja az adótörvényekben és más jogszabályokban előírt kötelezettségek teljesítésének vagy megsértésének megállapítása /Art. 86.§ /1/ bekezdés/.

Az ellenőrzés az erről szóló megbízólevél kézbesítésével, egy példányának átadásával vagy az általános megbízólevél bemutatásával kezdődik. Az adóhatóság a megállapításait jegyzőkönyvbe foglalja. Az ellenőrzés a jegyzőkönyv átadásával fejeződik be, amennyiben a jegyzőkönyvet kézbesíteni kell, az ellenőrzés a postára adás napjával zárul /Art. 93.§ /1/ bekezdés, 104.§ /1/ bekezdés/.

Az ellenőrzés során az adóhatóság feltárja és bizonyítja azokat a tényeket, körülményeket, adatokat, amelyek megalapozzák a jogsértés és a joggal való visszaélés megállapítását, és az ezek miatt indított hatósági eljárást /Art. 86.§ /1/ bekezdés/.

A hatósági eljárás különösen a következőkre irányul /Art 120.§ /1/

bekezdés/:

- a) adóalap, adó (adóelőleg), adómentesség, adókedvezmény, adófizetési kötelezettség megállapítására,
- b) költségvetési támogatási jogosultság megállapítására, adó-visszaigénylési, adó-visszatérítési igény elbírálására, költségvetési támogatás kiutalására,
- c) az ellenőrzés során feltárt jogsértés és jogkövetkezménye megállapítására,
- d) törvényben előírt fizetési kötelezettségtől való eltérés engedélyezésére.

Az utólagos, az ismételt, illetve az állami garancia beváltásához kapcsolódó ellenőrzés esetén az adóhatóság az ellenőrzés eredményétől függetlenül a megállapításokról határozatot hoz. Egyéb esetben a hatósági eljárást csak akkor kell megindítani, ha az adóhatóság valamilyen kötelezettség teljesítését írja elő, vagy jogkövetkezményt állapít meg /Art. 105.§/.

Hivatalból indul az ellenőrzés megállapításairól szóló határozat meghozatala érdekében lefolytatott hatósági eljárás /Art. 120.§ /4/ bekezdés/. Az alperes a határozatában az elsőfokú határozat megsemmisítése mellett kifejezetten a hatósági eljárás ismételt lefolytatására kötelezte az elsőfokú hatóságot. A másodfokú hatóság nem ellenőrzés tekintetében rendelt el új eljárást, ezért felperes az Art. 92.§ /4/ bekezdésére alappal nem hivatkozhatott. Az alperes konkrétan meghatározta határozata rendelkező részében az elsőfokú hatóság feladatát (hatósági eljárás lefolytatása), az indokolásban részletesen kifejtette ennek indokát (J.**S.** 2011. szeptember 30-ai levelének bizonyítékként való értékelése elmaradt), továbbá megjelölte, hogy a megsemmisítésről és a hatósági eljárás ismételt lefolytatására kötelezésről az Art. 138.§ /2/ bekezdésének alkalmazásával határozott. Az alperes a hatósági eljárást megelőző eljárásban jogsértést nem észlelt, azt nem ismételtette meg, az elsőfokú szerv hatósági eljárás lefolytatására volt köteles, ezért részéről az azt megelőző eljárás - illetve annak bármely részeleme - elmaradása terhére nem róható.

Sem az alperes határozatában, sem a felperes felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott az Art. 104.§ /4a/ bekezdésére, amely a hatósági eljárásban lefolytatható ellenőrzést szabályozza, azonban nem kötelező előírással, hanem csak akként, hogy "ellenőrzésre a hatósági eljárásban is sor kerülhet".

A bírósági felülvizsgálathoz megkívánt feltételeket határozta meg a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának KK 31. számú állásfoglalása, amely további alkalmazását a 6/2010.(XI.25.) Közigazgatási jogegységi határozat a Legfelsőbb Bíróság által hozott egyes jogegységi határozatokról és állásfoglalásokról címmel

2010. november 25-től megtiltotta. Ennek indokát a Közigazgatási Kollégium - egyebek mellett - abban jelölte meg, hogy e KK állásfoglalás a meghozatala óta bekövetkezett jogszabályváltozásokra figyelemmel meghaladottá vált. A KK. 31. azt tartalmazta, hogy eljárási jogszabálysértés miatt csak akkor van helye hatályon kívül helyezésnek, ha az eljárási jogszabálysértés a bírósági eljárásban nem orvosolhatóan olyan jelentős, hogy a döntés érdemére kihat. E tartalom a Pp. 339.§ /1/ bekezdésébe került 2012. február 1-től, és a módosítás szerint, ha törvény ettől eltérően nem rendelkezik, a bíróság - az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabály megsértésének kivételével - a jogszabálysértő közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezi, és szükség esetén a közigazgatási határozatot hozó szervet új eljárásra kötelezi. A felperesnek tehát a perben a Pp. 164.§ /1/ bekezdése alapján azt kellett bizonyítania, hogy az adóhatóság az ügy érdemi elbírálására kiható eljárási jogszabálysértéseket követett el.

Kiemeli a Kúria, hogy míg a közigazgatási eljárásban a fél előadása az Art. 97.§ /5/ bekezdése értelmében bizonyíték, addig a perben a Pp. 324.§ /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 166.§ /1/ bekezdése alapján nem, azaz állításait felperes bizonyítani köteles. Mindezek folytán a felperesnek egyrészt igazolnia kellett, hogy a hatóság eljárási jogszabálysértéseket követett el, másrészt, hogy azok az ügy érdemi elbírálására kihatottak. A Kúria megállapította, felperes az elsőfokú hatóság megismételt hatósági eljárásában az ügy érdemi elbírálására kiható eljárási jogszabálysértést nem bizonyított.

A felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, és a megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül /Pp. 272.§ /2/ bekezdés, 275.§ /2/ bekezdés, BH2002. 490., KGD2002. 262./. A felperes felülvizsgálati kérelmében a bíróság eljárását szabályozó törvény: a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ sérelmét nem állította, nem hivatkozott arra sem, hogy az adóhatóság megsértette volna az Szja tv.-nek a határozatokban megjelölt, alkalmazott rendelkezéseit.

A felülvizsgálati kérelem 2. pontjában: az ítélt dolog, a kölcsönügylet és a vagyonmérleg címek alatt a felperes egyetlen egy jogszabályhelyet meg nem jelölt, így a Kúriának nem volt módja jogszabályokkal összevetni az e pontban foglaltakat. Megjelölt jogsérelem hiányában a felülvizsgálat nem volt elvégezhető.

A felperes a bizonyítási eljárást, a bizonyítékok értékelését vitatta, azonban egyrészt ennek jogszabályi alapját nem jelölte meg, másrészt a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Pp. 275.§-ának /1/ bekezdése alapján a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt; a felülvizsgálati eljárásban a

bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye.

Jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése megalapozhat, azonban jogszabályhellyel alátámasztottan ilyen jogsértést a felperes felülvizsgálati kérelme nem tartalmazott.

Az elsőfokú bíróság eljárása során bizonyítási eljárást folytatott, ítéletének indokolásában részletes tényállást rögzített, megjelölte az irányadó jogszabályokat, alkalmazásukhoz – a tényállással való összevetés alapján – pontos és helytálló magyarázatot adva. Értékelte a bizonyítékokat, megemlítve azokat a körülményeket, amelyeket a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, jogi álláspontját részletesen kimunkálta, megindokolta. A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete a felülvizsgálati kérelem keretei között, a felperes által megjelölt jogszabályokat nem sértve, jogszerű.

Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyeket nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria a felperest a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati költségének a megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának /1/ bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2014. április 3.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró